

Krig er, maa man dog nok kunne ønske at vide, om han ogsaa anseer dem for bindende, naar Krigen er udbrudt. Han siger, at de indeholde baade Forpligtelser og Rettigheder, og det er sandt; men, naar Krigen bryder ud, sættes jo Rettighederne tilside. Han siger, at de indeholde et Værn mod et Schleswig-Holstein, og det er sandt; men, naar Krigen bryder ud, føres den jo netop, for at oprette et Schleswig-Holstein, og saa er Værnet falsket bort. Hvorledes vi kunne være bundne ved vore Forpligtelser, naar vore Rettigheder ikke længere respekteres, det kan jeg ikke forstaa. Jeg nærer derfor det Haab, at, hvis Krigen bryder ud, vil Regjeringen ikke længere ansee sig for bunden ved Overeenskomsterne fra 1851-52.

Daa Ingen yderligere begjærede Ordet sattes Sagens Overgang til anden og sidste Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 43 Stemmer.

Hjerring: Efter den Gang, som Forhandlingerne idag have taget, skal jeg tillade mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg. Jeg finder saa meget mere Opfordring dertil, som det jo vil lette Vedligeholdelsen af den Overeensstemmelse, som nu er tilstede om Adressen, og som der i det andet Thing ogsaa er nedsat et Udvalg. Jeg foreslaaer, at det kommer til at bestaae af 7 Medlemmer.

Krieger: Efter det Indtryk, som jeg har faaet af Forhandlingerne, er jeg kommen til det modsatte Resultat. Jeg finder ikke, at der i Forhandlingernes Gang har været tilstrækkelig Opfordring til at overgive Sagen til et Udvalg. Det er vistnok en meget priselig Besleedenhedsfølelse hos de ærede Forslagsstillere at forlange det, men det forekommer i det Mindste mig, at Sagens Gang peger paa en anden Fremgangsmaade. Skulde man i sin Tante dvæle ved et Moment, som jeg iøvrigt ikke seer rettere, end at man gjerne kan fremhæve offentlig, hvis Nogen skulde mene, at det var ønskeligt, om muligt, at bevare en fuldkommen Overeensstemmelse med Adresserformen i det andet Thing, hvad der ikke for mig har nogen overordentlig

Betydning, vil ogsaa det kunne ssee, naar man finder det hensigtsmæssigt, uden at man derfor behøver at nedsætte et Udvalg. Det er et reent Tidsspørgsmaal. Til at nedsætte et Udvalg til Samarbejdelse af Adresserforslaget finder jeg ikke, at der er tilstrækkelig Grund. Den enkelte Reaktionsforandring, der maatte ønskes, er jo lagt i Forslagsstillernes Haand.

Hjerring: Det er ganske vist ingen absolut Nødvendighed at nedsætte et Udvalg for at gjøre Endringer i Forslaget; men jeg troer dog, at det vilde lette Arbejdet meget. Den ærede sidste Taler har selv antydet Punkter i Forslaget, som han kunde ønske forandrede; de kunne ganske vist ændres uden et Udvalg, men et saadant vil dog, som sagt, lette Arbejdet. Der er endvidere fra flere Sider gjort Indvendinger mod adskillige Udtryk i Forslaget, som ogsaa kunne blive gjorte til Gjenstand for Undersøgelse. Hovedsagen for mig er imidlertid, at man i det andet Thing har nedsat et Udvalg, og jeg troer, at det vilde bidrage til, at de tvende Adresser ikke kom til at gaae alt for forskjellig Retning, naar Udvalg fra begge Thing indbrydes kom til at forhandle om de Forandringer, som de vilde gjøre i det fælles Forslag.

Christensen: Forsaavidt den ærede sidste Taler anseer et Udvalg for særdeles nødvendigt med Hensyn til det Duffelige i at tilveiebringe den størst mulige Overeensstemmelse mellem begge Thing i Adressesagen, maa jeg tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig ikke, at der er særlig Grund til at antage, at der er megen Uovereensstemmelse tilstede. Jeg har hørt, og forsaaavidt det har været gjørligt, læst de Forhandlinger, der ere førte paa et andet Sted; de tyde ikke, saaledes forekommer det idetmindste mig, paa nogen væsentlig Uovereensstemmelse. Jeg nægter ikke, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Krieger) i, at der er grumme lidt at give et Udvalg at bestille; jeg for min Part er imidlertid i meget stor Forlegenhed med at stemme; modsatte mig Forslaget om Udvalgs Nedsættelse; vil jeg nødtigt, isærdeles held, da det kommer fra min ærede Kollega, og